

Ж 50/1948

Крайны-тѣ слова П. Ѡ. знаменѡватъ,
Пытаніе, (*Eρωτησις*)
Ѡвѣтъ, (*Αποκρισις*)

Я слова-та ж, их, кой-то сѣ оупотребля-
ватъ оу тѣзи книгѣ, пишѣтъ сѣ: ж, тамъ
дѣто сѣ произносе еѣдинъ такъжѣ гласъ, кой-
то сѣ тѣгли вѣтрѣ оугърло-то, и сѣ чѣва
различнѡ ѡ а, напр. мѣжъ, кѣща, пѣть,
рѣка, сѣндѣкъ.

Иж, тамъ дѣто сѣ произносе еѣдинъ та-
къжѣ гласъ, кой-то сѣ тѣгли вѣтрѣ оу гѣр-
ло-то, и сѣ чѣва различнѡ ѡ іа, илѣ іе,
илѣ іа, напр. вѣрѣжъ, прѣвѣжъ, пѣжъ, стоіжъ, и проч.

Слово то, ж, имаше го Славенскі-етъ
народъ оу вѣтхи-тѣ книгѣ, а послѣ го ѡс-
тавижъ, зашото и произношеніе-то на рѣ-
чи-тѣ прѣвѣрнажъ: а ныѣ и до нынѣ дѣр-
жимъ таково-то произношеніе на ж, зато
имамы потребность и да го пишемъ.

Помощницы на тѣзи книгѣ:

Госп. Антѡній Іѡанновичъ	на 500.
Госп. Іѡаннъ Начовичъ	на 500.
Госп. Пѣтко Михѣйловичъ	на 100.
Госп. Хаѣи Іорданъ Х. Геновичъ	на 200.
Я Василій Н. Неновичъ има сѣчки-тѣ дѣлѣ, колко-то сѣ тѣпарѣжъ ѡ тѣхъ.	